

at der, naar han naaer høiere end Middelmædigheden, ikke vil sidde en Rigsdag, som ikke med Glæde vil give Penge og med disse den meget større Uerkjendelse, som ligger der. Det er for mig et Hovedpunkt, som man bestandig har ladet, men ikke maa lade ude af Betragtning. Det har for mig en saa stor Bægt, at jeg, hvis den Udvei ikke var given, skal indrømme, at jeg neppe vilde lade mig nøie med de Maximalgager, hvorom her er Tale. Det andet Punkt er Pensionsvæsenet. Jeg indrømmer meget vel, at det for Mange vil være meget haardt, at den Sikkerhed, som Pensionsvæsenet giver under alle Forhold, tages bort, og at der istedetfor sættes en Sum, som er opsamlet for Vedkommende efter visse bestemte Regler; men man maa da huske paa, at dette er efter liberale Regler, og vi maae huske paa, at Indtægten gennem feu spiller en meget stor Rolle, idet den, der gjør betydeligt Gavn i Theatrets Tjeneste, derigjennem har et meget betydeligt Tillæg til sin Gage og til den opsparede Sum. Man siger, at Commissionen ikke har givet noget Nyt. Theatercommissionen har givet, efter min Mening, noget meget betydeligt Nyt, ligesom den ogsaa stoler paa Ministerens liberale Fortolkning af dette Punkt. Efter Forslaget vil nemlig hver Mand eller Kvinde, som træder ud af Theatrets Tjeneste, kunne faae det, der er opsaret for ham, udbetalt som Capital, saa at f. Ex. den, der vilde kunne faae en Livrente paa 1,100 Rd. — ja det er ganske fikker mere, end Noget kan naae; den kan ikke blive høiere end 1,087 Rd. — vil have en opsamlet Capital af 12,000 Rd. Man maa dog huske paa, hvilken stor Forskjel der er imellem, om en Mand forlader Theatret, fordi hans Kræfter ikke mere slaae til her, men som vel har Kræfter til at virke paa en anden Maade, og da faaer en Capital, som ganske vist ikke giver en saa stor Rente, som Livrenten vilde have været, og som vel ikke tillader ham at sidde stille og leve ørkesløs, men som han kan forene med andre Indtægter, naar han vil træde i Arbejds Tjeneste. Jeg troer ikke stærkt nok, at kunne fremhæve disse Punkter, thi i de Angreb, som Commissionens Arbejde

har været udsat for, ere disse Punkter ikke berorte af Noget. Jeg troer, at det, jeg har udtalt mig om, har været Hovedpunkterne for Commissionen, nemlig at skaffe Theatret en rolig Tid, hvori det kunde arbejde, hvori det ikke var udsat for hvert Aar at forstyrres, hvori Gagerne for Middelmædigheden ere rimelige, men dog saaledes at de for de store Talenter kunne overskrives ved Lovgivningsmagtens og Regjeringens Samtykke, og hvor Pensionerne erstattes ved aarlige Opsparinger, som i visse Tilfælde kunne udbetales. Jeg har gjentaget det flere Gange, fordi det for mig er Hovedkjernen i Spørgsmaalet, og fordi man har overseet det, medens en rolig Betragtning af disse Forhold vistnok vil tillægge dem saa stor Betydning, at det kan siges, at der er gjort tilstrækkeligt for, hvad der er taget bort. De mere enkelte Spørgsmaal, som berøre denne Sag, skal jeg ikke gaae ind paa nu; jeg antager, at Thinget ønsker denne Sag behandlet af andre Medlemmer i et Udvalg, hvor disse mindre Spørgsmaal kunne komme under Overveielse. Foruden hvad der saaledes vedrører det Personelle ved Theatret, staaer der for mig endnu kun 2 Spørgsmaal tilbage. Det første er Theaterbygningen og det andet Communens Forhold til Theatret. Med Hensyn til Theaterbygningen vil det være det høie Thing bekendt, at jeg, hvergang Theatersagen har været for, er kommen med et Forslag i denne Retning. Djsaa Commissionen har været enig om, at der burde skaffes en saadan tilveie, men Theatret maa under de trange Forhold, hvori vi for Diebliffet leve saavel i alle andre som i det Forhold, jeg nu omtaler, dele Skæbne med Landets Indbyggere; saaledes at det ikke kan faae Bygningen indrettet af Staten saa hensigtsmæssigt og saa smukt, som man ellers vilde kunne have ventet, og man har derfor støttet sig paa, at man maatte tye ogsaa til andre Hjelpekilder. Men hvilke ere disse andre Hjelpekilder? Thi dette Spørgsmaals Besvarelse spiller en Hovedrolle i den hele Sag. Med Hensyn til den nye Theaterbygning skal jeg da bemærke, at det, som det her kommer an paa, ikke alene — skjøndt det ganske vist